

O SVETEM PISMU

Statistike kažejo, da ima večina katoličanov doma Sveto pismo, vendar ga bere pičlih pet odstotkov. Večini se zdi Sveto pismo dolgočasno ali pa so si o njem ustvarili napačno mnenje. Kljub temu je Sveto pismo izjemno zanimivo čtivo: gre za 73 knjig, ki so bile napisane v obdobju dva tisoč let. V njem je opisana najzanimivejša zgodba človeštva, in sicer človekovo iskanje Boga in njegovo postopno razumevanje. Zato svetopisemska zgodba predstavlja zgodbo vsakega izmed nas. A kako naj ga beremo?

K besedilu pristopajmo z zaupanjem vanj in v tiste, ki so ga napisali, ter v Duha, ki ga prežema. Sveto pismo ni stara knjiga, ampak je živo besedilo, ki nam nenehno govori. V njem ni treba iskati moralnega sporočila. V središču knjige je človek, ki išče Boga, in Bog, ki mu prihaja naproti. Vsaka stran skuša razkriti skrivnost človeka v odnosu do Božje skrivnosti in njenih posledic. Berimo ga vsak dan. Brati ga je treba po kratkih odlomkih, da bi lažje ponotranjili, kar smo prebrali. Ni treba razumeti vsake besede v besedilu, treba je biti pozoren na to, kaj nas v besedilu najbolj pritegne. Berimo ga brez strahu. Ni razloga, da bi se zmotili v tolmačenju, dovolj je, da iskreno in pozorno poslušamo. Duh je v besedilu, je pa tudi v naših srcih. Pomembno je, da imamo dober prevod Svetega pisma, takšnega, ki je opremljen s komentarji in razlagami. Osebno branje je enako pomembno kot skupinsko. Ko z nekom podelimo svoje misli ob branju, nas to podpira in nam pomaga na naši poti. Zelo uporabno je, če si ob branju pišemo stavke, ki so nas zaznamovali, in misli, ki so se nam ob njem porodile. Pred branjem, med in po branju je molitev znamenje in orodje človeka, ki želi poslušati Boga. K branju pristopajmo v tišini. Ko se misli v tišini umirijo, se zgodi, da se stavek, ki nam je bil všeč, pojavlja ves dan, nas preseneča in tolaži. Ko začnemo odkrivati presenetljive stvari in pomene, postajamo vse bolj dovzetni za razumevanje semen, ki jih je Bog posadil na jesen utrudljivega branja, in ta na cvetočo pomlad obrodijo sadove. (povzeto iz knjige Federica Taglie, Čas je za branje Svetega pisma). (DC)

5. NEDELJA MED LETOM, 10.2.

7.00: živi in + farani

9.00: + Franc KLEZIN, obl., in Rozalija
+ Jože SLAPŠAK, starši, Marijana VIDEČ in Franci PETEK

10.30: vsi + ŠTRAUSOVI
+ Adelbert OJSTERŠEK

PONEDELJEK, 11.2., Lurška Božja Mati.

7.30: + Anika VIODIŠEK

+ Miha, Amalija HRASTNIK, HRASTNIK, MAJCEN in
KNEZ

TOREK, 12.2., sv. Evlalija, mučenka

18.00: + Marija, Mihael ZUPANC
+ Marija in Vinko KRAŠOVC
+ Olga KRAJNC

SREDA, 13.2., sv. Gilbert, škof

7.30: na čast Antonu M. Slomšku v priprošnjo za zdravje
+ Amalija OJSTERŠEK
+ Ljudmila JURKOŠEK

ČETRTEK, 14.2., sv. Valentin, mučenec

18.00: + Neža BELEJ, obl.
+ Martin TOPOLE, 30. dan
+ Valentin, Rozalija, Ignac VIDIC in Jasmina
SINKAR, 4. obl.

PETEK, 15.2., sv. Klavdij, redovnik

7.30: + Marta PUSAR
18.00: + Antonija KOČAR, 1. obl., in mož Jože, 8. obl.
+ Alojz KANDUČ, obl., starši REBERŠEK in
KANDUČ

SOBOTA, 16.2., sv. Onezim, škof,

18.00: + Marija in Franc HRASTNIK, obl. (Harje)
+ Jožefa PADEŽNIK

6. NEDELJA MED LETOM, 17.2.

7.00: + živi in + farani

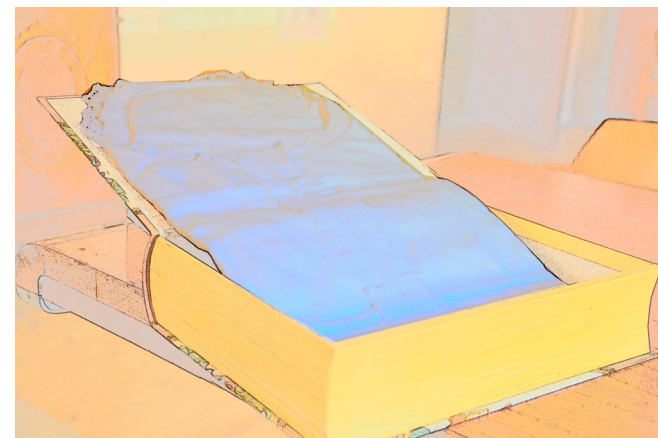
9.00: + Ivan TERŠEK, žena Marija in sorodniki
+ Anton KOČAR

10.30: + Marko POŽLEP
+ Majda HRASTNIK, 30. dan (Brstnik)

V tednu od 11. do 15. februarja je reden verouk.

MARTINOVA LILIJA

10. februar 2019, leto 11, št.: 06

(ime)... JAZ TE
KRSTIM V IMENU
OČETA IN SINA IN
SVETEGA DUHA!

Pred nami je katehetski simpozij v Celju pri Sv. Jožefu. Letošnja tema je namenjena pastoralni po prejemu prvega med sedmimi zakramenti – *svetem krstu*.

Takšen dogodek nam pomaga prodreti čim globlje v vsebino in moč **krstne milosti**, spoznati njene učinke ter pokazati, kje vse se lahko kristjani opremo nanjo, jo oživljamo, ji pomagamo, da v nas raste, se razvija, razcveti. Vsakemu krščenemu je dana po zakramentu krsta, vendar pa ne more rasti, se razvijati brez sodelovanja krščenca. Takšni simpoziji pripomorejo spoznavati tudi ovire, ki preprečujejo, da bi se krstna milost razcvetela v življenju krščenega.

V izrazoslovju cerkvene govorice je sveti krst razodetje Očetove Ljubezni, ki se uteleša v Jezusu Kristusu. V njem se uresničuje notranja povezava z vsakodnevnim življenjem. S krstom smo postali del Kristusove človeškosti in poklicani, da v telesu, načinu razmišljanja in delovanja, hrepenenju, čutenju ... razodevamo Božje življenje. Krst omogoča živeti človeškost na način Boga. Smisel našega bivanja je način, s katerim živimo svojo človeškost, da razodevamo Kristusovo, se pravi Očetovo ljubezen, ki se je razodela ob krstu v Jordanu: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje« (Mr 1, 11). Krst, s katerim človek postane kristjan in tako vstopi v Cerkev, ima vrsto razsežnosti, ki so se v zgodovini postopoma razkrivale.

Kaj je krstna milost?

Katere učinke ima?

Kako uvajati v življenje iz krstne milosti?

Kako se lahko oprem na krstno milost in živim iz nje? Takšna vprašanja nas lahko močno zaznamujejo ali pa smo do njih ravnodušni. Usmerjena so k temu, da bi prejeti zakrament ne samo razumeli, ampak iz njega tudi črpali moč za življenje v vedno novih okoliščinah. Zato se je pomembno ozreti v zgodovino, da se seznanimo s prehojeno potjo in tako pogumno zakorakamo v še neznanu prihodnost. Ob razbiranju znamenj našega

časa iščemo čim ustrežnejše odgovore na vprašanja in izzive, ki jih zastavlja današnji in jutrišnji svet.

Vsi ljudje smo odrešeni po smrti in vstajenju Jezusa Kristusa, vendar pa šele s krstom (po redni poti) vstopimo v odrešeno, novo življenje (oz. nam je podarjeno), ki nam ga podarja Oče po Sinu. V vsakdanjem življenju lahko opazimo, da premnogi kristjani ne živimo odrešenega življenja. Naše življenje se ne razlikuje od tistih, ki so brez krstne milosti. Kje se skrivajo razlogi za to? Je razlog samo v naši nezainteresiranosti, da bi poglobili krščansko življenje, ali se morda skrivajo še drugi?

V tem letu se bomo še večkrat srečevali s to temo. (RM)

Pospravljeni spomini

Ob iskanju zapisov o 'einpindekrle' najdem nekaj skopih podatkov na spletu:

Beseda Pindekelček, pindékrle, ájnpindékl ipd. izhaja iz nem. Binde, povoj, in Decke, odeja, in predstavlja krojeno, podloženo in prešito povijalno odejico za dojenčke, namenjeno pestovanju in nošnji. "Pindekl" so sešili krojači in okrasili z najlepšo čipko. Rojstvo otroka je pomemben dogodek, ki ga navadno spremljajo posebni obredi, s katerimi sprejme skupnost novorojenčka medse. V preteklosti so otroke zaradi velike umrljivosti krstili kmalu po porodu. Otroka so nesli k sv. krstu botri. V revnejših družinah so bila oblačila preprosta, narejena iz odsluženih belih moških srajc, v premožnejših so jih dekleta skrbno pripravila še pred poroko. Če so imela čas, so jih polepšala z raznimi vezeninami. Nekaterim družinam je opremo pripravila šivilja ali pa so jo celo kupili v trgovini. Otrok je bil oblečen v belo srajčko, povit v bele povoje, na glavi je imel belo kapico in položen je bil v belo krstno vrečo, ki so jo poimenovali z nemško popačenko »pindekelček«.

Čas me odnese nazaj, v pripovedovanje moje babice, kako je bilo takrat, ko je povila svojega prvoro-

jenca. Prvorojenca, ki je bil l. 1939 rojen v mrzlem in sneženem februarju. Z dedkom sta živela pri njegovih starših v Dovškem pri Brestanici. Na oknih so se risale ledene rože, čas poroda pa jo je prehitel za dobra dva meseca. Njen prvorojenec je bil šibek in njegovo preživetje je bilo v Božjih rokah. Babica, ki je pomagala pri porodu, ji je tiho rekla, naj ga postavi na okensko polico, saj tako ne bo dočakal jutra. Vendar moja babica se ni zmenila za trde besede. Naslednji dan po porodu je prvorojenca trdno povezala s povoji in ga povila v štruco. Iz omare je vzela skrbno varovan družinski kos - krstno vrečo, narejeno s posebno skrbnostjo. Bel kos finega bombaža, okrašenega z bogato čipko, imenovan 'einpindekrle'. V njej je strica botra odnesla k sv. krstu. V krstni vreči, v katero so l. 1915 povili dedka, ko so ga nesli k sv. krstu. Glede na letni čas, ni smela manjkati tanka odeja, s katero so novorojenčka pokrili čez glavico.

V tem dedkovem 'einpindekrle', ki šteje 103 leta, so se zvrstile štiri generacije otrok – dedek in njegov brat, stric, moj oče in njegova sestra, stričev prvorojenec, midve s sestro in najini otroci.

Mlajši rod je prekinil tradicijo uporabe krstne vreče. Občutek, ko iz bolnišnice prineseš svojega otroka v kosu oblačila, v katerem je bil zavit še moj dedek, je nepopisen. Trpežnost materiala in skrbnost vsake nitke govori o povsem drugem času, ko je takšen kos predstavljal posebno dragocenost. O času, ko so babice prale oblačilo na roke in ga prekuhavale v loncu, da je ohranilo belino. O času, ko si je bilo težko privoščiti kos blaga za šivanje. Primerjava z današnjim obiljem zviša ceno dragocenosti. V trenutku se zavem, da nimam prav nobenega vpliva na odnos mlajšega rodu do uporabe družinske tradicije, saj se mu v poplavi novodobnih nadomestkov zdi zastarela. Podarim mu lahko le tenkočutje in občutek do vrednosti podedovane dragocenosti.

(PT)